

maa tages ud derfra for at repareres eller for at befordre Skolebørn omkring i Landet, hvad Statsbanerne jo paatage sig at gøre frit, altsaa navnlig fra de sidste Dage i Juni til de første Dage i Juli, *kan* indtræde Tilfælde og *er* indtraadt Tilfælde — det er kommet til min Kundskab —, hvor man har krævet for meget af enkelte Personer. Dette har jeg allerede givet Ordre til at ændre, og det vil ogsaa blive ændret, men dette er rene Undtagelser i Forhold til de Folks hele gennemgaaende Tjeneste. Det ærede Medlem omtalte, at han havde overbragt mig et Andragende fra disse Folk allerede tidlig paa Sommeren, men at han intet havde hørt derom siden, og at der ingen Forbedring var sket. Der tager det ærede Medlem fejl. Han var hos mig i Forsommeren og gav mig et Stykke Papir, hvorpaa der fandtes nogle Blyantstreger, som det var meget vanskeligt for mig at hitte ud af, og som skulde antyde, hvor meget Arbejde og hvor megen Fritid Mandskabet havde, men Enden paa vor Samtale blev, at jeg, ligesom her, sagde: Have disse Folk klaget til deres overordnede? Det vidste det ærede Medlem ikke, og jeg sagde da: Lad dem saa gøre det først, saa kunne vi altid tales nærmere ved senere. Dermed skiltes vi, og siden har jeg ikke hørt mere fra det ærede Medlem om den Ting.

Jeg tror, jeg hermed kan forlade Sparesystemet. Skulde jeg have glemt noget, kunne ærede Medlemmer jo komme tilbage dertil. Jeg har ikke kunnet finde noget af væsentlig Betydning at ændre i dette Sparesystem. Jeg tror, at de Klager, der ere fremkomne, for største Delen ere ugrundede eller overdrevne.

Saa har det ærede Medlem for Slagelse, som synes at have gjort disse Klager til sin Specialitet, endvidere anket over, at *Matroser* kom til at gøre *Styrmandstjeneste*, uden at de fik nogen særlig Godtgørelse derfor. Ja, det er ganske sandt. Det hænder, at *Matroser* komme til at gøre *Styrmandstjeneste*, og jeg tror oven i Købet, at de gerne gøre det. Men der er ingen Hjemmel i den nugældende Lov til at give dem Ekstrabetaling derfor. Jeg ved ikke, om dette ogsaa blev nævnt i Forbindelse med Overanstrengelsen — det tror jeg dog ikke. Jeg skal for øvrigt endnu med Hensyn til denne det sejlene Personales Overanstrengelse sige, at Personalet i et Andragende — det er maaske dette særlige Andragende, det ærede Medlem talte om — har bedt om at faa nogen *Arbejdslettelse* eller — jeg beder

Dem lægge Mærke dertil — nogen *Godtgørelse* for dette Ekstraarbejde. Hvis det virkelig var ødelæggende for deres Sundhed at gøre det Arbejde, vilde det sikkert kun have bedt om Lettelse, ikke om Godtgørelse. Det ærede Medlem nævnte fremdeles, at *Maskinassistenter* havde gjort Tjeneste som Maskinmestre. Ja, det er ganske sandt, det have de afvekslende, vel at mærke ikke udelukkende. Sagen er nemlig, at de Folk, vi kalde Maskinassistenter, kunde vi lige saa godt kalde, hvad man gør i Koffardifarten, Maskinmestre af 2den, 3die eller 4de Klasse. De ere udlærte til denne Tjeneste, saa det, at de fungere, kan ikke gøre noget med Hensyn til Trygheden ved Skibenes Sejlads. (*Lange*: Det har jeg heller ikke sagt). Vel, jeg forvarer mig ogsaa kun imod, at det kan tillægges denne Betydning. Men er det kun det, at de ikke faa Ekstraløn, som det ærede Medlem klager over, saa svarer jeg blot, at dertil haves ingen Hjemmel. — *Natpengene* talte det ærede Medlem ogsaa i Fjor om; dem haves der ingen Hjemmel til at give Skibspersonalet; dels betragtes de som havende Ophold om Bord, dels er deres Løn sat højere, netop fordi de ikke have Nat- eller Kørepenge. Der burde føres *Tilsyn med Skibene* af det sædvanlige „lovbefalede“ Tilsyn, siger det ærede Medlem. Men det er jo netop Lovens Bestemmelse, at dette Tilsyn skal føres af Statsbanernes egne Embedsmænd, og jeg tror, man kan være lige saa tryk ved dette som ved det andet Tilsyn. — Det ærede Medlem opholdt sig saa ved de *Smaareparationer*, som Skibsførerne ikke længere skulle have Lov til at foretage. Det forholder sig ikke som det ærede Medlem nævnte, de have fremdeles Tilladelse til at lade foretage Smaareparationer, hvor de ville. Men ganske vist har Flytningen af Maskintjenesten ind under Maskinafdelingen haft til Følge, at man i alle Tilfælde af Betydning anordner Henvisning af disse Reparationer til Statens eget Maskinværksted i Nyborg. Det ærede Medlem maa jo vide, at det er af økonomisk Betydning, at Reparationerne ikke bydes ud til private, hvad der altid er dyrt, men foretages af vore egne Folk. Om de Tilfælde, det ærede Medlem nævnte med Syren og Ruden, skal jeg sige, at Ruden kender man ikke noget til ved Statsbanerne, og med Syren forholder det sig ikke, som det ærede Medlem omtalte; nærmere skal jeg ikke komme ind paa det.

Det ærede Medlem ankede over, at *Ledelsen af Skibsfarten* ikke som hidtil var